

Sygn. akt XIII Ga 55/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa P. S. przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę, w punkcie 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.593,29 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty: a) 905,74 złotych od dnia 08 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty, b) 1.508,08 złotych od dnia 15 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty, c) 981,51 złotych od dnia 17 marca 2017 roku do dnia zapłaty oraz d) 5.197,96 złotych od dnia 21 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty; oraz w punkcie 2 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.247,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. (wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi sygn. akt XII GC 871/19 k. 108-112)

Apelację od powyższego wyroku złożyła pozwana (...) spółka akcyjna w W., zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżąca zarzuciła:

1) naruszenie prawa materialnego tj. art. 436 § 2 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>), w zw. z art. 509 § 1 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>) poprzez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że powód jest legitymowanym czynnie do występowania w niniejszej sprawie, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż cedent Zarząd Dróg i Transportu w Ł. nie był poszkodowanym w niniejszej sprawie i nie przysługiwało mu uprawnienie do przelania wierzycielności (wobec tego, że Zarząd Dróg i Transportu jest jednostką budżetową Miasta Ł., która nie posiada osobowości prawnej- jak wskazano w uzasadnieniu apelacji);

2) naruszenie prawa materialnego tj. art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20031241152>) poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że pozwana jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej ponosi odpowiedzialność za koszty sprzątnięcia nawierzchni drogi po zdarzeniu drogowym, podczas gdy prawidłowa wykładnia przepisu winna doprowadzić do wniosku, że koszt ten nie jest objęty odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanego;

3) naruszenie prawa materialnego tj. 361 § 1 i 2 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>) poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że koszt sprzątnięcia nawierzchni drogi po kolizji drogowej pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą i mieści się w ramach odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej, podczas gdy koszt ten związany jest z zadaniami własnymi miasta jako zarządcy drogi i pozwana nie ponosi zań odpowiedzialności;

Na podstawie powyższych zarzutów skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku we wskazanym zakresie poprzez oddalenie powództwa w całości. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania za I i II instancję w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (apelacja k. 120-124)

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym według norm prawem przepisanych. (odpowiedź na apelację k. 136-137)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Na wstępie zaznaczyć należy, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił zgromadzony materiał dowodowy i ustalił na jego podstawie korelujący z nim stan faktyczny, który Sąd Okręgowy przyjął jako własny.

Zarzut naruszenia art. 436 § 2 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>) w zw. z art. 509 § 1 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>) należy uznać za niezasadny. W odpowiedzi na apelację powód załączył pełnomocnictwa udzielone przez Prezydenta Miasta Ł. dyrektorom Zarządu Dróg i Transportu – G. N. oraz G. M., którzy zawarli z powodem umowę cesji wierzycielności oraz aneks do tej umowy, do reprezentacji Miasta Ł. w zakresie zwykłego zarządu mieniem znajdującym się w posiadaniu Zarządu Dróg i Transportu oraz w zakresie bieżącej działalności. Dlatego też w/w osoby mogły dokonać cesji wierzycielności przysługującej Miastu Ł. w ramach udzielonego im pełnomocnictwa. Samo nabycie wierzycielności przez powoda nie było więc wadliwe.

Zasadne są zarzuty naruszenia prawa materialnego tj. art. 34 ust 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20031241152>) (tj. z dnia 18 października 2019 roku Dz.U. z 2019 r. poz. 2214 z późn. zm.) oraz art. 361 § 1 i 2 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>) Zgodnie z treścią art.34 (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20031241152>) cytowanej wyżej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. W ocenie Sądu Okręgowego zanieczyszczenie drogi nie jest jej zniszczeniem ani uszkodzeniem, zatem koszty uprzątnięcia zanieczyszczeń drogi nie są objęte odpowiedzialnością ubezpieczyciela sprawcy szkody z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, a więc z tego tytułu nie przysługuje odszkodowanie od pozwanego.

Na podstawie [art. 20 pkt 11 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19850140060>) (Dz.U. Nr 14, poz. 60 z późn. zm.) Miasto Ł. jako zarządca drogi zostało obciążone szeroko rozumianym obowiązkiem wykonywania ogółu prac remontowych, zabezpieczających i przywracających pierwotny (prawidłowy) stan nawierzchni oraz bieżących robót konserwacyjnych, porządkowych i innych, których celem jest poprawa jakości i zwiększenie bezpieczeństwa ruchu. W ramach powyższych obowiązków jego pierwszoplanowym zadaniem jest utrzymanie drogi w stanie wykluczającym narażenie użytkowników na wypadek, pozostający w adekwatnym związku przyczynowym z ich wykorzystaniem. Usunięcie i zagospodarowanie części uszkodzonych pojazdów pozostających na jezdni, usunięcie wylanych płynów eksploatacyjnych oraz odtłuszczenie nawierzchni należało więc do obowiązku Miasta Ł., nałożonego w drodze ustawy. Koszty wykonania tych czynności nie powinny więc być uznane za szkodę w rozumieniu przepisów [kodeksu cywilnego](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>) tym bardziej, że nawierzchnia drogi nie została trwale zniszczona, a jedynie zanieczyszczona. Przerzucenie kosztów wykonania w/w obowiązków na ubezpieczyciela OC uczestników kolizji drogowych powodowałoby bezpodstawne wzbogacenie zarządcy drogi, ponieważ środki konieczne do realizacji zadań własnych przewidzianych w ustawie samorządy otrzymują w ramach odpowiednich subwencji i dotacji budżetowych.

W związku z powyższym roszczenie powoda wobec ubezpieczyciela było niezasadne, dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie [art. 386 § 1 k.p.c.](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 poprzez oddalenie powództwa, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

Konsekwencją powyższej zmiany jest zamiana rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji. Podstawą ich ustalenia jest [art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) w związku z [art. 99 k.p.c.](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>), stroną przegraną jest zaś powód. Pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.817,00 złotych, które powód powinien jej zwrócić, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie [art. 386 § 1 k.p.c.](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) w punkcie I zmieniając punkt 2 zaskarżonego wyroku. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej będącego radcą prawnym zostało ustalone na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie [art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) w związku z [art. 99 k.p.c.](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>), zasądzając od powoda jako strony przegrywającej w postępowaniu apelacyjnym, na rzecz i na żądanie pozwanego koszty poniesione przez pozwanego, w postaci opłaty od apelacji w kwocie 500,00 złotych oraz 900,00 złotych kosztów zastępstwa procesowego. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej będącego radcą prawnym zostało ustalone na podstawie § 2 pkt 4 (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Marzena Eichstaedt Beata Matysik Iwona Godlewska

Dodano: 15 lipca 2020, Opublikował(a): **Sławomira Janikowska**

Podmiot udostępniający informację: **Sąd Okręgowy w Łodzi**

Osoba, która wytworzyła informację: **Sędzia S.O. Beata Matysik**, S.O. Iwona Godlewska, S.O. Marzena Eichstaedt (spr.)

Data wytworzenia informacji: 9 lipca 2020